

עמ"ת 440/08/16 - מדינת ישראל נגד אחמד געבאיש, וגדי קעקור

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים עמ"ת 440-08-16

03 אוגוסט 2016

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

העוררת

נגד

1. אחמד געבאיש (עציר)
2. וגדי קעקור (עציר)

המשיבים

החלטה

1. לפני ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת חנה מרים לומפ) מיום 31.7.2016 בתיק מ"ת 1133-07-16, לפיה שוחררו המשיבים בתנאי של מעצר בית מלא וערבויות שונות.

ההליכים בבית-משפט קמא:

2. נגד המשיבים, ושבעה אחרים, הוגשו כתבי אישום הנוגעים לגניבות כלי רכב.

החלק הכללי של כתב האישום מיוחס גם למשיבים, ולפיו פעלו כל הנאשמים, ובהם המשיבים, במסגרת חוליית גנבי רכבים, אשר בין חבריה נמנים תושבי שטחים ותושבי מדינת ישראל. חברי החוליה אספו נתונים לרבות מספרי שילדת רכב. במסגרת הקשר האמור ולשם הכשרתו, נגנב ביום 24.5.2016, ממבשרת ציון, רכב מסוג BMW בצבע שחור, ולאחר מכן הוחלפה לוחית הזיהוי שלו בלוחית זיהוי אחרת, המופיעה במערכות כמספרו של רכב מסוג יונדאי בצבע לבן.

האישום הראשון מתייחס לשמונה נאשמים, ובהם שני המשיבים, ועניינו עבירות שונות ובהן קשירת קשר וגניבת רכב מסוג סיטרואן ברלינגו מארמון הנציב בירושלים, נסיעה בשיירת רכבים ולאחר מכן הימלטות מהמשטרה. החלק המיוחס באישום זה למשיבים נוגע לסריקת השטח, יחד עם יתר הנאשמים, לוודא הימצאותו של הרכב במקום, ונסיעה בשיירת הרכבים.

האישום השני מיוחס למשיב 2 ולנאשמים אחרים, ועניינו ניסיון לגניבת רכב ועבירות נוספות.

אישומים נוספים אינם נוגעים למשיבים.

3. דיון ראשון בבקשת המעצר התקיים לפני כב' השופט שמואל הרבסט, ביום 4.7.2016, במהלכו הסכימו ב"כ המשיבים כי קיימות ראיות נסיבתיות לגבי המשיבים.

בסיום אותה ישיבה, נתבקשה הגשת תסקירי מעצר לגבי שני המשיבים, והמשך הדיון נדחה עד לאחר קבלת תסקירים.

4. שירות המבחן הגיש תסקירי מעצר לגבי שני המשיבים.

לגבי משיב 1 - שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות העבירות הינה בינונית. לגבי חלופה של מעצר בית בבית הורי המשיב, בשכונת ג'בל מוכבר בירושלים, בפיקוח אחיו ואשתו של המשיב, קבע שירות המבחן כי האח מתאים כמפקח, אשתו של המשיב איננה מתאימה, ובהיעדר מפקח נוסף, לא ניתנה המלצה לשחרור ממעצר.

לגבי משיב 2 - גם כאן נקבעה רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות פוגעת. נבחנה חלופת מעצר בבית ההורים, בשכונת סילוואן בירושלים, אביו של המשיב לא נמצא מתאים כמפקח, אמו נמצאה מתאימה, אך בהיעדר מפקח נוסף, לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב.

5. ביום 31.7.2016 התקיים דיון, לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ, לאחר הגשת תסקירי שירות המבחן.

לגבי משיב 1 (שהיה משיב 5 בדיון בבית משפט השלום), שמע בית המשפט את אחיו הבכור של המשיב, ומצא כי הוא מתאים כמפקח נוסף. לפיכך הורה על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו, בפיקוח צמוד של אחד משני אחיו, בהפקדה כספית של ₪ 3,000 ובערבויות שונות כמפורט בהחלטה.

לגבי משיב 2 (שהיה משיב 6 בדיון בבית משפט השלום), שמע בית המשפט את גיסו של המשיב, ומצא כי הגיס מתאים כמפקח נוסף. בית המשפט הורה על שחרורו של המשיב למעצר בית בבית הוריו, בפיקוח בכל עת של אמו וגיסו, בהפקדה כספית של ₪ 6,000 ובערבויות שונות.

טענות הצדדים בערר:

6. העוררת טוענת כי טעה בית המשפט בהחלטתו להורות על שחרורם של המשיבים ממעצר. נטען כי אמנם מדובר בעבירות רכוש, אך המשיבים חברו במסגרתה של חוליה, המונה תושבי שטחים ותושבי מדינת ישראל, לביצוע פשע. נטען כי תרומתם וחלקם משמעותיים, הן באשר למיוחס להם בכתב האישום והן בעשיה פלילית עתידית.

עוד נטען כי בשעה שהמשיבים חוברים תוך תכנון מוקדם, בהשקעה ניכרת ובתחכום, מתקיימת עילת מעצר ביתר שאת. מסוכנותם של המשיבים נלמדת גם מהימלטותם מהמשטרה ומכך שניסו להכשיל שוטרים במילוי תפקידם.

נטען כי מחומר הראיות עולה שמדובר בחוליה שפעלה בהיקף משמעותי לגניבת כלי רכב, חבורה שזה עיסוקה, שפעלה באופן מתוחכם, עשתה שימוש ברכב גנוב, ומשנתפס הרכב על ידי המשטרה, הם אמורים להביא רכב אחר במקומו. מדובר בתכנון המשך ביצוע עבירות לאחר השחרור ממעצר.

העוררת טוענת כי אין ליתן אמון במשיבים, וכי אין בתנאי השחרור שקבע בית-משפט קמא, כדי לאיין את מסוכנותם של המשיבים.

ב"כ העוררת ציינה כי לגבי שני המשיבים לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררם לחלופת מעצר, ומכל מקום, המלצת שירות המבחן איננה כובלת את שיקול הדעת של בית המשפט.

7. ב"כ המשיבים העלו טענה מקדמית, בעניין חוקיות מעצרם של המשיבים בשעת הדיון לפני.

בית-משפט קמא הורה על עיכוב שחרורם של המשיבים עד ליום 1.8.2016 בשעה 11:00, הדיון בערר החל בשעה 15:20, ומשלא הווארך מעצרם של המשיבים, הם הוחזקו במעצר בלתי חוקי. לטענת ב"כ המשיבים, כבר מטעם זה היה מקום להורות על שחרורם של המשיבים.

8. לגופו של עניין, טענו ב"כ המשיבים כי חלקם של המשיבים בפרשיה המתוארת בכתב האישום הוא חלק קטן. כן טענו כי שירות המבחן מצא שניתן לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר, אך לא מצא חלק מהמפקחים המוצעים, מתאימים לפקח על המשיבים. שירות המבחן אמור היה להשלים את התסקירים, ומשלא עשה כן, בחן בית המשפט בעצמו את המפקחים המוצעים, והתרשם כי הם מתאימים לפקח על המשיבים.

לגבי משיב 1, נטען כי למעט הרשעה בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, אין לו הרשעות קודמות. למשיב 2 אין הרשעות קודמות.

דין והכרעה:

9. באשר לטענה המקדמית בדבר מעצר לא חוקי של המשיבים - אף שבשלב זה הטענה איננה רלוונטית, מאחר שב"כ המשיבים טענו ארוכות בעניין זה, לא ניתן שלא להתייחס אליה.

מבדיקת השתלשלות העניינים לגבי מועד הגשת הערר, קביעת הדיון והתייצבות הצדדים לדיון שנקבע אתמול, נראה שחברו להם אי הבנות, לצד תקלות בשל שביתת עובדי בתי המשפט, ואי התייצבות של הצדדים בבית המשפט, לפחות של הסנגורים, בשעה בה הסתיים מעצרם של המשיבים.

הערר, אשר הוגש בשעות הבוקר, הגיע לידי סמוך לפני השעה 11:00, אז אמור היה להסתיים מעצרם של המשיבים. נקבע דיון לשעה 11:00, אך לא נמצא איש מהצדדים בבית המשפט, ולפיכך הדיון נדחה לשעה 15:00. בדיעבד הסתבר מדברי ב"כ העוררת, כי היא הייתה במסדרונות בית המשפט, אך לא יכלה להיכנס לאולם בשל דיון אחר שהתקיים בו. ב"כ המשיבים, שידעו כי בכוונת העוררת להגיש ערר, וידעו כי מעצרם של המשיבים צפוי להסתיים בשעה 11:00, לא נכחו בבית המשפט.

אכן, מעצרם של המשיבים הסתיים בשעה 11:00, ומאחר שלא התקיים דיון באותה עת, כאשר איש מהצדדים לא נכח באולם (ואף לא במסדרון לידו), לא הווארך מעצרם עד לדיון. למרות זאת המשיבים לא שוחררו מחזקת שב"ס (בבניין בית המשפט).

למותר לציין שבאי כוחם לא היו במקום כדי לדאוג לשחרורם.

עם זאת, לאחר שנשמעו טענות הצדדים לגופו של עניין, בתום הדיון ניתנה החלטה בדבר מעצרו של המשיבים עד למתן החלטה בערר, כך שכיום הם עצורים כחוק.

אעיר, כי אילו השתמש בית-משפט קמא בסמכותו לעכב ביצוע השחרור למשך 48 שעות, כך שתתאפשר הגשת ערר והתארגנות מסודרת לשמיעתו, היו ככל הנראה נמנעות כל התקלות.

10. לגופו של עניין - לאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית-משפט קמא.

אכן, כפי שציינה ב"כ העוררת, לא מדובר בעבירות רגילות כנגד הרכוש, אלא בעבירות המבוצעות בחבורה של אנשים תושבי ישראל ותושבי שטחים; עבירות מתוכננות; עבירות מתוככמות.

יחד עם זאת, מדובר בעבירות כנגד הרכוש; במשיבים תושבי ישראל; נעדרי עבר פלילי (לגבי משיב 1 כאמור לחובתו הרשעה אחת שלא ממין העניין); שירות המבחן מצא כי חלופה של מעצר בית יש בה כדי לאיין את מסוכנותם, בכפוף לכך שיהיו בפיקוח מפקחים מתאימים, שירות המבחן מצא חלק מהמפקחים המוצעים מתאימים, ובית המשפט בחן ומצא מפקחים מתאימים נוספים.

בסיכומי של דבר הורה בית המשפט על שחרורם של המשיבים למעצר בית מלא, בפיקוחם של מספר מפקחים ובערבויות מתאימות, בתנאים שיש בהם כדי לאיין את מסוכנותם של המשיבים, ולפיכך דין הערר להידחות.

אשר על כן - הערר נדחה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ו, 03 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים ומתורגמנית לשפה הערבית.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

(נוכחות המתורגמנית נוספה להחלטה לאחר שההחלטה נמסרה לצדדים)